

Visitasforedrag

Biskop Kari Alvsvågs visitas til Halden, Berg og Rokke menigheter

8.-13.september 2026

Innledning

Så fint å være tilbake i Halden! En by med et stort hjerte, og med en kirke som sammen andre gode krefter gjør alt den kan for å skape «Mer himmel på jord»!

Det er akkurat ett år siden jeg hadde visitas til Idd, Enningdalen, Asak og Tistedal menigheter. Da sa jeg at vi må se disse to visitasene i sammenheng. Halden fellesrådsområde er for stort til å dekkes godt av en enkelt visitas, og samtidig er det umulig å ikke se hele området under ett nå kirkens arbeid skal vurderes, beskrives og ikke minst inspireres!

Løsningen ble altså en visitas i tre etapper, der en egen visitas til Halden fengsel ble gjennomført aller først.

Jeg vil i dette foredraget ta med meg observasjoner fra i fjor, og fortsette å ha et helhetlig blikk på kirken i Halden, samtidig som jeg spesielt gir oppmerksomhet til den delen av kommunen som omfattes av Halden, Berg og Rokke menigheter.

Dette var dermed planlagt som en litt spesiell visitas. Det som ikke var planlagt var at den skulle bli sterkt berørt av en av de mest betydningsfulle begivenhetene i landet vårt de siste årene. Vår kjære Kong Harald V døde etter kort tids sykdom 28.august, og uken før visitasen ble det klart at gravferden hans ville falle på onsdagen i visitasuken. I samråd med lokalkirken bestemte vi å gjennomføre visitasen med fullt program tirsdag og torsdag, men alt det som var planlagt onsdag utgikk. Da var all oppmerksomhet rettet mot Oslo og den kongelige gravferden hvor jeg selv fikk delta sammen med de andre biskopene.

Så dette ble i sannhet en spesiell visitas på mange måter.

Den utgåtte programposten jeg savnet aller mest var møtene med fellesråd og menighetsråd. Det er alltid en veldig viktig lyttepost. Selv om årsmeldinger og innberetning gir god informasjon vil jeg gjerne få til et eget møte med rådene om ikke alt for lenge, det gir oss og muligheten til å samle tråder fra de to visitasene og se fremover.

En bispevisitas er til for å gi lokalkirken veiledning, støtte og inspirasjon.

Jeg tror at den beste måten jeg kan gjøre det på er å peke på hvilke styrker hun besitter, og hvordan man kan ta utgangspunkt i det som er gode ressurser, tradisjoner, evner og erfaringer for å bygge videre på det. Det er sjelden sånn at vi blir bedre eller kommer oss fremover ved å gi for mye oppmerksomhet til det vi ikke får til, eller det som mangler.

Å arbeide *styrkebasert* er noe vi forsøker å gjennomføre som en grunnleggende arbeidsmetode i kirken i Borg. Det er ikke det samme som å si at alt er rosenrødt, eller å skjønne male. Det er samtidig viktig å arbeide med det som hakker og skurrer, men det skal ikke få dominere.

Til kirken i Halden vil jeg si: Dere har veldig mange styrker! Jeg er blitt både imponert, rørt og begeistret mange ganger under disse visitasene. Jeg har lyst til å gjenta sitatet jeg begynte det forrige visitasforedraget med, hentet fra en video kommunen laget for å promotere seg som kulturby, og som jeg synes er blitt aktualisert på en flott måte i hele landet i tiden etter Kongens død-siden kongen gang på gang i talene sine minnet oss om at den aller viktigste ressursen vi har i landet ikke er olje, vind, vannkraft eller laks, men hverandre.

Sitatet lyder:

«Vi har aldri hatt mest, men vi har alltid hatt oss- og forstått at det er det som betyr noe»

Kirken i lokalsamfunnet

I 2015 vedtok FN de 17 bærekraftsmålene som en felles arbeidsplan og målsetting for alle medlemslandene med mål om å utrydde fattigdom, bekjempe ulikhet og stoppe klimaendringene.

I Norge har både stat, kommune, næringsliv og kirke brukt målene i sine strategier.

Et hovedprinsipp er: «Leave no one behind». (La ingen stå igjen alene) Det betyr et spesielt fokus på å inkludere sårbare og tidligere ekskluderte grupper.

Under visitasen møtte jeg Kirkens Bymisjon, Frelsesarmeen og Halden Røde kors i Byparken for å snakke om arbeidet som foregår i Halden rettet mot familier som sliter med økonomien og konsekvenser av det. Der minnet Trond Henriksen meg om hva som er det aller viktigste bærekraftsmålet. Vet dere hvilket det er?

Det er det siste målet, mål 17: «Samarbeid for å nå målene».

I møtet så vi så tydelig hvordan samarbeid øker effekten og bedrer resultatene på mange ulike måter.

- Arbeidet blir mindre sårbart.

- Det utløser kreativitet og nytenkning.

- Vi lærer av hverandre

- Brukere av tjenestene og tilbudene blir mer rettferdig behandlet

Mange av de andre møtene jeg har hatt under visitasen har handlet om det samme: Om å skape noe godt sammen. Det har vært veldig inspirerende å høre hvordan kirkens bidrag til et bedre og varmere lokalsamfunn blir satt pris på og verdsatt.

Det er viktig at kirken kjenner sitt jordsmonn og alltid lytter til menneskene som lever her når den skal gjøre prioriteringer og valg.

Nå kommer noen innspill på en del av de områdene kirken samskaper med andre aktører på.

Barn og unge

Det var utrolig flott å få møte ungdomsrådet i kommunen. De gav en god presentasjon av hvordan det er å være ung i Halden. Det er veldig mye som er fint ved det! Samtidig satte de ord på noen utfordringer. Ikke alle finner seg et miljø i idrettslag, organisasjonsliv eller på ungdomskubbene. Og Ungdomsrådet savner særlig tilbud for aldersgruppen 18-25 år. Med tanke på at arbeid for Unge voksne nå er prioritert i Den norske kirke ville det

vært spennende om kirken i samarbeid med Ungdomsrådet kunne sett på muligheter for å nå denne gruppen med tilbud om inkluderende fellesskap der unge voksne selv for muligheten til å bidra og forme arbeidet.

Så pekte rådet på hvor nødvendig det er å kjenne godt til hverandres kultur og religion for å unngå fordommer og polarisering. De ønsket seg mer og dypere undervisning i religion, også etter ungdomsskolen, og det vil jeg oppfordre dem til å gå videre med. Gjerne gjennom å skrive til nasjonale myndigheter med en anbefaling. De har min fulle støtte der.

Dersom kirken ser muligheter for å utvikle nytt ungdomsarbeid, ber jeg dere merke dere at ungdommene pekte på søndagen som en dag det skjer lite for dem. Og som alltid: Start aldri nytt arbeid uten at det gjøres sammen med målgruppen!

Det var moro å høre hvordan det å selv ha ansvaret for opplegg og innhold gjorde noe med Ungdomsrådets motivasjon til å bidra inn i den unike skolestartsfestivalen i Halden.

I et møte med rektorene på de tre ungdomsskolene ble behov for en konfirmasjonstid som passer for alle elever drøftet. Kirken tar hvert år imot mange 14-åringer som ønsker å være konfirmanter. I kirkens nye planverk for undervisning og læring er likeverdig deltakelse viet mye oppmerksomhet. Her har skole og kirke felles interesse av å bli enda bedre i møte med en ung befolkning som har andre utfordringer og andre diagnoser enn vi har vært kjent med, og kirkens ansatte kan gjerne inviteres med på kompetansehevende kurs i skolen. Kirken kan også bidra med å utvikle slike kurs.

Under visitasen i fjor høstet kirken mange lovord for sitt tilbud til skolene, og jeg ser gjerne at samarbeidet kan beskrives i en avtale som sikrer forutsigbarhet og kontinuitet.

Trosopplæringsreformen la stor vekt på å nå bredden av døpte da den kom, og kirken har utviklet en rekke tiltak det inviteres til for de enkelte årskull. Samtidig drives det mye godt kontinuerlig arbeid, der unge møtes til aktivitet ukentlig. Korarbeid er her i området den viktigste pilaren i dette, og er av stor betydning både for å ha et levende kirkemusikalsk miljø, og for rekruttering av kirkelige medarbeidere. Vi vet og hvor viktig det er å koble sammen breddetiltak og kontinuerlig arbeid. Derfor vil jeg oppmuntre kirken til å prioritere at ansatte får bruke nok tid i det kontinuerlige arbeidet, som for eksempel det store barne- og ungdomskormiljøet i Immanuel's kirke, slik at det utvikles relasjoner og at tilbudet blir mer robust.

Konfirmantarbeidet i Halden er godt gjennomarbeidet og organisert. Vi vet fra de store konfirmantundersøkelsene at leir er viktig, og det er fint at disse prioriteres samtidig som jeg de som ikke kan være med på leir, får et likeverdig tilbud. Lederarbeidet rekrutterer bra med ungdommer, og i møte med lederne utfordret jeg dem til å bli med Borg bispedømmes Ungdomsråd på en dagskonferanse for ungdom som biskopen i vårt vennskapsbispedømme Gøteborg stift arrangerer 7. november. Det kommer til å bli så gøy!

Jeg vil be om at kirken holder et øye med endringene i andel konfirmerte av både årskull og av medlemmer 15 år. Andelen er noe lavere enn vi kunne forvente, og det gjøres en analyse av dette. Dere må vite at deres konfirmasjonsopplegg tilbyr noe som ingen andre

gjør, tilknytning til folkekirken og en trygg tillit til at dåpen er nådemiddelet som bekrefter at vi er Guds barn og gir alle døpte Den hellige ånd.

Musikk og kultur

Alt det kontinuerlige barne- og ungdomsarbeidet er av musikalsk art. Det er tilbud til stort aldersspenn, og mange er med gjennom store deler av oppveksten. Dette er av stor betydning både for dem og for kirkens kirkemusikalske fremtid. Å synge troen, som lovsang og klagesang, er en svært viktig trospraksis i den lutherske tradisjon, så dette er bra!

Et voksenkor, Søndre Borg Vokale, bidrar sterkt i gudstjenestene flere steder, og særlig i Berg kirke. Herlig å høre dere!

Immanuels kirke ligger både sentralt plassert og er som lokale godt egnet til konsert og kulturvirksomhet. Jeg vil oppmuntre til å fortsette det gode arbeidet med å gjøre den til en kulturkirke med et bredt tilbud til befolkningen. Både kirkens jubileum i 2033 og Nasjonaljubileet i 2030 kan gi muligheter til å profilere kulturkirken Immanuel på nye måter. Og nå som fellesrådet har fått innvilget et forprosjekt av Kirkebevaringsfondet vil det bli mulig å gi et skikkelig bygningsmessig løft frem mot kirkejubileet. Her har kommunen en gylden mulighet til å hente inn store statlige midler når de selv stiller med egenandelen. Både universell utforming og mer egnethet som kulturarena ligger inne i målet med prosjektet, og det blir spennende å følge dette.

Jeg vil og gjøre oppmerksom på mulighetene som ligger i å søke Kirkebevaringsfondet om midler til tiltak som bidrar til opplevelse og formidling knyttet til kirkene. Her er det mange muligheter til å la befolkningen bli kjent med den kirkelige kulturarven.

Diakoni

Diakoni -og kirken som samfunnsaktør-var valgt som tema under møtet vi hadde med kommuneledelsen denne uka. Diakonene hadde en veldig god presentasjon av kirkens arbeid på sitt fagfelt. Her får virkelig kommunene mye igjen for den investeringen de gjorde da den andre stillingen kom til noen år tilbake.

I forrige visitas oppfordret jeg til å inngå skriftlige avtaler mellom kommune og kirke på blant annet områdene helse og beredskap, og det var veldig gledelig å høre at det ble signert avtaler på begge disse områdene i august. Gratulerer!

På spørsmål til kommunen om de opplever at kirken svarer på reelle behov i lokalmiljøet var svaret et entydig ja. Og at mye av arbeidet dreier seg om forebygging, noe som både sparer kommunen for store kostnader, og enkeltmennesker for lidelser.

En del av det diakonale arbeidet er sorgstøtte. Gjennom Sorg og Omsorg Halden bidrar både kirken og en rekke andre aktører til at mennesker som opplever tap kan få støtte ved hjelp av grupper, enkeltsamtaler eller gjennom å delta på arrangementer. Et eksempel på det siste er «Døden på café» som jeg fikk delta på. En måte å snakke om alvorlige temaer på en ufarlig måte. Denne gang var temaet «Håp i livet-håp i døden» og det ble satt ord på mye vi ikke snakker så mye om til vanlig.

Nytt siden sist visitas er livssorggruppen for familier med kronisk syke barn som kommunens familietjeneste har startet, og der diakon har bidratt. Et spennende og viktig nytt tilbud som jeg forstår har blitt veldig godt tatt imot av brukerne.

Det diakonale arbeidet rettet mot ungdom i Halden er inspirerende! Fast samtaletilbud i samarbeid med helsestasjon for ungdom, dialogdager for 8.trinn og deltakelse av diakoner på konfirmantleir er blant tiltakene som når bredt. Det svarer godt på det som er kjernen i den ungdomsdiakonale satsingen fra bispedømmet de siste årene, at kirken må ut og finne ungdom på deres egne arenaer, og ikke sitte og vente på dem. Jeg håper også det blir mulig for kirken å ta opp igjen det gode tilbudet under russetreffet på Fredriksten festning, erfaringene fra 2025 var kjempegode, selv om det ikke blir nytt stortreff der før i 2028.

Mange frivillige er engasjert i diakonien på ulike måter. I møtet i Byparken om familiefattigdom fortalte Røde Kors at en viktig gruppe å rekruttere frivillige fra er brukerne av tjenestene. Som i flerkulturgruppa, der flere har gått nettopp fra å benytte seg av tilbudet til selv å bidra. Motivasjonen er at det gir både mening, mestring og fellesskap. Dette er noe kirken kan ta med seg inn i alle sine aktiviteter.

Gudstjenester og kirkelige handlinger

Rett etter forrige visitas behandlet jeg ferdig søknaden fra kirken i Halden om ny og redusert gudstjenesteforordning. Det er biskopen som fastsetter et minstetall på hvor ofte, og i hvilke kirker, det skal feires søndagsgudstjenester. Bakteppet for søknaden var stram økonomi i fellesrådet, og en midlertidig reduksjon i forordningen høsten 2023. Nå er det samlede antall gudstjenester i forordningen redusert fra 243 til 183. Det vil ta noe tid før vi ser hvordan dette slår ut på gudstjenestebesøket. Fra 2024 til 2025 var det en nedgang i antall gudstjenester søn- og helligdag fra 203 til 185. Det utgjør en nedgang på ca 10%. Antall deltakere gikk ned med ca 5 %. Totalt gudstjenestebesøk økte fra 24 til 25 på grunn av økning på gudstjenester utenom søn- og helligdager. Menighetene må nå få tid til å jobbe strategisk med gudstjenestelivet innenfor de rammene de har, noe som blant annet betyr at det på noen gudstjenester ikke er satt opp musiker og kirketjener fra fellesrådets side. Jeg har stor forståelse for at dette kan være krevende, men oppfordrer til å vurdere om det er mulig å benytte kor, forsangere, frivillig musikere og gudstjenesteformer som krever mindre rent musikalsk. Samtidig vil jeg oppfordre fellesrådet sterkt til å arbeide for at det kirkemusikalske igjen kan styrkes, det er usedvanlig lav bemanning på dette området i Halden. Og når vi vet hvor mye musikken betyr i gudstjenester og kirkelige handlinger kan vi ikke slå oss til ro med situasjonen slik den er nå.

Dette er noe jeg normalt ville ha samtalt med menighetsrådene om i en visitas, og som jeg må komme tilbake for å drøfte nærmere, når vi får satt opp et møte med de tre menighetsrådene og fellesrådet

Livet i menighetene-særtrekk ved de tre soknene.

De tre soknene i dette visitasområdet har hver sine særtrekk, og alle har mye mer aktivitet enn det det er mulig å få oppleve i løpet av noen få dager her. Men på tross av dette, og selv om møtet med menighetsrådene måtte utgå, gir innberetningen, menighetenes egne årsrapporter for 2025 og rapporter fra fellesråd og de enkelte fagfeltene grunnlag for å kunne komme med noen kommentarer og innspill:

Halden: Kultur- og sentrumskirken

Ambisjonen om å være en levende sentrumskirke er noe jeg virkelig heier på. Å utnytte lokalisering og arkitektoniske kvaliteter er å tenke styrkebasert! Det var veldig gledelig at 2025 viste en økning i antall besøkende til konserter og kulturarrangementer, og selv om den formelle avtalen med kommunen om kultursamarbeid ble avvirket i fjor ser jeg at samarbeidet er videreført og fungerer godt. Jeg synes det er en veldig god prioritering av menighetsrådet å bruke egne midler på å holde kirken varm og åpen for barne- og ungdomskoret. Det å møtes jevnlig i kirkerommet gir tilhørighet og eierskap. Sommeråpen kirke for besøkende kom på plass i år, og jeg håper det gav gode erfaringer dere kan ta med videre. Det er flott at dette er et samarbeid med både de andre menighetene og andre. Det kommer hele Halden til gode at dere har en synlig og åpen kirke i sentrum!

Gudstjenestelivet er berørt av redusert forordning, men det er veldig positivt at antall deltakere økte fra 2024 til 25. Så vil jeg oppfordre til å tenke kreativt om andre måter å feire gudstjenester på også, for eksempel ved å bruke byrommet. Terskelen for å delta er ofte lavere når kirken kommer ut dit folk er, og en gudstjeneste i Kirkens Bymisjons lokale Byparken måtte vært spennende å forsøke igjen. Under møtet der denne uka ble dette tematisert, og bør absolutt følges opp. Her vil jeg støtte en annerledes gudstjeneste, som ikke forholder seg like stramt til de vedtatte liturgiene.

Berg – Pilegrimskirken

Berg menighet ønsker å skape tro og tilhørighet gjennom å bygge på det som fungerer, og de ressursene som allerede finnes.

Også for Berg er en opplagt styrke kirkebygget og beliggenheten. Det nye pilegrimsherberget har virkelig potensiale til å øke oppmerksomheten rundt kirken som en del av Borgleden. Mange aktive utvalg gjør en betydelig innsats på sine felt, og det er en stor ressurs å ha et aktivt kor som bidrar så mye i gudstjenestelivet.

I Borg løftes nå frivillighet som et område vi ønsker å dele gode erfaringer på, mange menigheter etterspør hjelp til å utvikle frivilligheten. Jeg ser gjerne at Berg blir med og deler av sine i dette arbeidet. Et annet prioritert område fremover blir arbeidet frem mot Nasjonaljubileet i 2030. Her vil jeg oppfordre både Berg og Halden for øvrig til å koble seg på for å benytte jubileet til å styrke og utvikle arbeidet sitt.

Rokke – Bygdekirken

Jeg fikk delta på en kulturkveld i serien «Kirke på raet», og gleder meg over at disse arrangementene treffer godt og engasjerer. Jeg kom da rett fra et besøk på Rokke

bedehus, og er glad for et godt samarbeid mellom kirke og bedehus. Det samme gjelder andre lag og foreninger, som for eksempel Bygdekvinnelaget jeg også fikk møte.

Rokke menighet er et godt eksempel på at det er mulig å hente inn midler utenfra til små og større prosjekter. Oppgradering av både lydanlegg og orgelpedaler er støttet av bank og stiftelse, og jeg vil oppfordre både menigheter og fellesråd til å være aktive i å søke ekstern finansiering. Her er det mye å lære både av hverandre og av ideelle organisasjoner. Givertjeneste med definerte mål har også i Halden et potensiale for å styrkes.

Jeg ser av gudstjenesteoversikten for 2025 at menigheten er god til å involvere kor og samarbeidspartnere i gudstjenestene. Dette tror jeg er viktig å videreutvikle for å skape lokalt engasjement rundt gudstjenestelivet. Rokke kirke er på mange måter bygdas naturlige samlingsted, og bør være mest mulig tilgjengelig for folket. Det betyr også fysisk tilgjengelig. Et samarbeid med Riksantikvar og kommune om å komme videre med å gjøre tilgangen til kirken god for alle bør settes i gang.

Den kirkelige organiseringen

Da statskirkeordningen ble avviklet ble Kirkeloven erstattet av en ny trossamfunnslov. Den kom i 2021.

Der står det: *Den norske kirke skal være landsdekkende og demokratisk. Soknet er den grunnleggende enheten i kirken.*

Og: *Kirkemøtet kan fastsette at ett eller flere organer skal ivareta oppgaver for flere sokn.*

Og det har Kirkemøtet gjort. Alt i 1997 kom ordningen med fellesråd på kommunenivå inn, og den er videreført i Kirkeordningen, som er kirkens egen «internlov», vedtatt på Kirkemøtet. Der står det:

«Kirkelig fellesråd skal ivareta administrative og økonomiske oppgaver på vegne av soknene, utarbeide mål og planer for den kirkelige virksomhet i kommunen, fremme samarbeid mellom menighetsrådene og ivareta soknenes interesser i forhold til kommunen»

I Borg bispedømmer har vi kommuner av veldig ulik størrelse, og med ulikt antall sokn.

Det betyr at den interne organiseringen må skreddersys.

Halden er en mellomstor kommune, den niende største av 29. Den har et høyt antall sokn med tilhørende menighetsråd. Sju. Hvordan kirken i Halden skal organisere seg var et tema under forrige visitas, og er også tatt opp i både innberetning og møter i denne visitasen. Økonomi er også noe som fort berører organiseringen, og jeg er godt kjent med utfordringene fellesrådet har stått i de siste årene.

La meg starte med en styrkebasert tilnærming til dette:

-Det er en stor styrke at det finnes sju demokratisk valgte råd som har som sin fremste oppgave å være kirke på sitt sted. Det engasjementet er vanskelig å erstatte med et mer sentralt organ. Jeg ser hvordan rådsmedlemmene brenner for sitt sted og sine kirker, og vil si en stor takk for at de har tatt på seg et veldig viktig og betydningsfullt verv.

Det er veldig lite penger å spare på å slå sammen råd, men stor risiko for å gå fra en

demokratisk lokalkirke til en «foreningskirke». Det betyr ikke at det aldri er rett å slå sammen sokn, eller å ha samarbeidende sokn. Dette blir ofte aktualisert ved kirkevalg dersom det er vanskeligheter med å få kandidater. Det er valg neste høst, og arbeidet med å motivere aktuelle rådsmedlemmer starter nå. (Dersom noen skulle ønske å søke om felles menighetsråd er fristen for å søke bispedømmerådet 15.02.27)

-Det er videre en stor styrke at Halden har klart å samle de ansatte i et arbeidsfellesskap, og at de jobber godt på tvers av soknegrensene. Endringer i bosettingsmønstre tar sjelden hensyn til soknegrensene, og det viktigste er ikke hvor man sokner til, men at kirken er levende til stede der folk bor. Med sju sogn er det helt nødvendig å jobbe på tvers slik dere gjør her. Jeg har forståelse for at den enkelte ansatte kan oppleve at «man blir smurt tynt utover» når man skal arbeide i et stort område. Da er det viktig med god støtte til prioritering fra ledelsen, som i det arbeidet må lytte godt til de fagansatte, og gjøre prioriteringene sammen med dem. Det er og viktig å erkjenne at vi ikke kan rekke over alt, selv om ambisjonene er der. Både arbeid og personalforvaltning må være bærekraftig over tid. Jeg har nevnt at det ligger mye styrke i frivilligheten rundt i menighetene. Det blir viktig å finne gode former på samspillet mellom frivillige og lønnede medarbeidere.

-Det er en styrke at Halden kirkelige fellesråd har et offensivt forhold til de økonomiske utfordringene, god oversikt over situasjonen, og et godt og tett samarbeid med kommunen. Det er mye som tyder på at kirken i Halden har ligget foran andre i en utvikling der det strammes betydelig inn fra det offentlige.

Uten at det er ment som bagatellisering av situasjonen vil jeg minne om at vi på tross av utfordringene vi ser er veldig godt stilt i kirken i Norge, og i Halden, sett i et globalt perspektiv. Vi må ikke glemme våre kristne søsken som har helt andre rammebetingelser. Jeg er glad for at det er godt med misjonsavtaler, og at den største delen av kirkeofringene går til andre; det er både et viktig signal og viktige midler for de som får dem.

Avslutning

Kyrkja er ei håpsrørsle –

Det vedtok vi enstemmig under Kirkemøtet i 2023. Noen av oss lurte på om vedtaket var ironisk ment. 100 delegater fra hele landet hadde diskutert og debattert i fire dager. Ikke om tro, håp og kjærlighet. Men om digitalisering, personalreglement, valgeregler, styringstjeneste. Trøtte som strømper, med verkende rygger, tørre i munnen og drenerte for kreativ kraft og rammet av håpløshet, lyttet vi sløvt til forslaget fra komite F. De hadde ansvaret for uttalelsen.

Komite F melder: Kyrkja er ei håpsrørsle.

Vi stemte for. Alle som en. Enstemmig vedtatt av Kirkemøtet i Den norske kirke: Kyrkja er ei håpsrørsle.

En lengsel spredte seg i benkeradene blant delegatene. Mumlende og drøvtyggende på alle paragrafer og merknader og kulepunkter, stappet vi ipader og ladere og

sjokoladerester i veskene våre, tok på oss yttertøyet, snørte skoene på føttene og la i vei. Til kirken. Til Nidarosdomen. Til rommet der vedtaket kunne få luft og løft under seg. Få vinger. Få musikk og bilder og kraft til liv. Vi sang. Vi ba. Vi lengtet sammen: Gud, vi ber. La det være sant. La det være erfart virkelighet. La det bli lys og liv og kraft! La kirken være en håpsbevegelse.

Ja, det er hun. Ikke pga paragrafene og reglementene. Men fordi hun er bærer av Guds skapende kraft. Og fordi hun arbeider sammen med alle skapende krefter som vil godt, som søker fred, som fremmer håp.

Gjennom dagene her i Halden har jeg fått bekreftet inntrykket jeg satt med etter fjorårets visitas: Kirken og mange andre gode krefter i lokalsamfunnet et håpsbærere!

Hvis jeg skal peke på et gjennomgangstema for alle møtepunktene jeg har fått ta del i her er det lett å velge seg nettopp Håp!

Takk til alle som har forberedt visitasen og deltatt på arrangementene gjennom uka. Jeg ser frem til å følge kirkens gode arbeid her også i tiden som ligger foran.

Guds velsignelse over Halden og alle som bor og lever her!

Kari Alvsvåg

Biskop i Borg

Mer himmel på jord

Strategiske mål for Den norske kirke i Borg
I perioden 2022–2029 vil vi at:

1. Den norske kirke er synlig i samfunnet, oppleves relevant og engasjerer seg i menneskers liv.
2. Flere opplever tilhørighet og fellesskap ved å søke dåp, konfirmasjon og delta i barne- og ungdomsaktiviteter
3. Flere deltar i og opplever gudstjenester, kirkelige handlinger og kirkelige møteplasser som inkluderende og trosstyrkende fellesskap.

Den norske kirkes strategi for 2022–2029	 Kirken åpner rom for tro	 Kirken er der livet leves	 Kirken er mer for flere
 Kirken for den enkelte	Forkynner evangeliet til mennesker gjennom hele livet	Styrker kirken som kulturarv og forvalter av kulturarv for alle generasjoner	Gir tilhørighet og skaper gode møteplasser og fellesskap fysisk og digitalt
 Kirken i samfunnet	Fremmer verdier som utfordrer og som bygger et godt samfunn for alle	Bidrar til å virkeliggjøre bærekraftsmålene – lokalt, nasjonalt og globalt	Motvirker utenforskap og utforsker nye måter å være kirke på
 Kirken som organisasjon	Styrker gjennom sin organisering en levende og nærværende folkekirke	Samhandler med organisasjonslivet, andre tros- og kirkesamfunn, offentlige, private og ideelle aktører	Skaper mangfoldig, rekrutterende og inkluderende arbeidsplass og frivillighetsarena

Den norske kirke er en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke, som vitner i ord og gjerning om frelse, frihet og håp i Jesus Kristus.

DEN NORSKE KIRKE
Borg bispedømme